

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Næringssaltbelastningen af vore overfladevande nedsættes således, at de er upåvirkede til svagt påvirkede, dvs. en belastningssituation, der svarer til det landbrugsbidrag af kvælstof, fosfor og organisk stof, som var gældende omkring 1950. På lang sigt arbejdes for et økologisk landbrug.

For byernes vedkommende gennemføres en rensning ned til ca. 1 mg P/l og 5-8 mg N/l. For industri, trafik og dambrug gennemføres tilsvarende reduktion af N- og P-udledningen.

De foreslåede faste grænseværdier svarer ifølge NPO-redegørelsen til, hvad henholdsvis et udbygget biologisk anlæg med kvælstoffjernelse og et anlæg, der foretager fældning af fosfor, kan klare.

Siden 1950 er landbrugets handelsgødningsforbrug steget fra 60.000 til 412.000 t (1984), og udbragt husdyrgødning er steget fra ca. 50 til 100 kg N/ha. I alt er landbrugets kvælstofforbrug 3-doblet siden 1950. Omkring 1950 var næsten alt husspildevand kun mekanisk rensset, og den biologiske rensning reducerede kun kvælstof- og fosforudledningerne lidt. I dag bliver kun en ringe del af spildevandet kemisk rensset.

Op igennem 50'erne øgedes mængderne af fosfor i spildevandet, og forureningen af vore søer tog fart. Biologisk rensning hjalp ikke, og mange steder blev spildevandet ført til havet. Op igennem 60'erne og 70'erne blev også fjordene og de kystnære områder forurenet, men dette skyldtes i høj grad, at kvælstofudvaskningen fra landbruget øgedes med endnu højere takt. For så vidt angår belastningen af søer, vandløb og fjorde ligger der for hovedpartens vedkommende recipientkvalitetsplaner, der sikrer en forbedring af rensningen af husspildevandet. For landbrugets kvælstofudledninger eksisterer der derimod kun helt utilstrækkelige hensigter i den såkaldte NPO-handlingsplan fra 1985.

En tilbageførsel til en miljøtilstand, som var gældende i 1950, men med en betydelig reduktion i husspildevandsbidraget kræver således, at alt spildevand renses.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1. Kvælstofforbrug

Alle landmænd skal fra 1987 anvende en konsulent. Før sæsonens start oplyses konsulenten om det planlagte dyrkede areal samt afgrødefordeling. Enten landmanden selv eller konsulenten skal udarbejde en markplan.

Forbruget af kvælstofgødning nedskæres, således at 1987 forbruget på landsplan udgør højst 75 pct. og 1988-forbruget højst 50 pct. af 1986-forbruget.

Landbrugsministeriet foretager en regional fordeling af kvælstofforbruget (fastsætter regionale kvoter for brug af kvælstofholdig handelsgødning). Inden for disse regionale kvoter har konsulenterne pligt til at fastsætte kvoter for hver enkelt landmand.

Det tillades hver enkelt landmand at købe kvælstofgødning ud over sin kvote, men af denne gødning betales en afgift på 6 kr./kg.

Den enkelte landmands kvote vurderes hvert år, og fra 1989 anses kvotetildelingen for at være så underbygget, at der ikke længere gives mulighed for at købe mere end den tildelte kvote. Dermed er halveringen fuldt ud gennemført i 1989. Dvs. i løbet af 3 år.

Den foreslåede nedtrapning af kunstgødningsforbruget bygger i en overgangsperiode på et system, hvor afgifter og støtte til ændrede dyrkningsmetoder så vidt som overhovedet muligt skal motivere den enkelte landmand til at foretage den nødvendige reduktion i gødningsforbruget. Efter denne overgangsperiode lægges der så faste maksimumsgrænser, dvs. krav om overholdelse af kvoterne.

Ad 2. Regler for husdyrgødning

Kravene i den allerede vedtagne lov om husdyrgødning skærpes, således at gylletankkapaciteten forøges med 2 måneder. Det betyder for gårde med større dyrehold, at der skal være mindst 8 måneders opbevaringskapacitet.

Tilsvarende forlænges udbringningsforbuddet frem til 1. januar samtidig med, at forbuddet mod udbringning på frossen jord opretholdes.